

3112

V i n t e r v r å n kallar man i Skärlöv nordöstra väder-
strecket och himmelstrakten i nordost ut över öppna Öster-
sjön för. Den skarpa ovädersdagen, som var den 1 mars 1931
hörde jag det namnet i två olika gårdar i Skärlövbyn.

Nordosten skall vara angelägen om att ha storm och snö med
sig vintertid. I namnet är det en vacker alliteration in-
lagd.

Näsby, Ottenby, den 6 mars 1931.

Lage Nilsson

3112

I Skärlöv by spökar det och är otryggt. I synnerhet utanför den gården, som syskonen John och Artur och Signe Nilsson bor i, söder i byn.

Olof Andersson i Ytterby i Segerstad och hans far - det var på den tiden då han levde - de körde förby där en natt. De såg bägge två en tomte därutanför. Han stod mitt på vägen och det var nätt och jämt att inte steghornet på deras skjuts hade knuffat kull honom.

Ovanstående är sammanfattning av en berättelse som herr Olof Andersson i Ytterby talade om på kvällen den 2 mars. Jag hade logi där över natten, och vi satt och pratade om såna här övernaturligheter.

Näsby, Ottenby, den 6 mars 1931

Lage Nilsson

Lantbrukaren Olof Andersson i Ytterby i Segerstad socken red en natt ett ärende till Köpingen åt konsul Larsson, som förr var i Skärlöv.

3112

Vid Kastlösa, som ligger vid den Västra Landsvägen, var han ute för en egendomlig händelse. Han såg någonting, som liknade en hund bakefter sig på vägen. Den skapelsen den rullade bakefter hästen och var till obehag ända tills att han kom till Dalbyvägen eller vägen som går till Bring. Samma natt var det också som han mötte en stor och grov gestalt på vägen. Den hade inte något huvud. I nörkret måtte han inte ha sett den förr än han var tätt inpå, men hästen såg den, så han vände åt sidan för varelsen.

Antecknat i sammanfattning av herr Anderssons berättelse, som jag hörde på kvällen den 2 mars, då jag hade logi hos Anderssons.

Öl.
Gästbygd. H. d.
Herr Andersson
1931.

Mynt Lage Nilsson

Gästby

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

4

3112

Om Glömminge kyrkbygge berättade herr Olof Andersson i Ytterby, att när man byggde kyrkan, så fick inte murarna stå i fred om nätterna. För den skull hade man spänt för ett par tvillingsoxar för någon vagn och haft en träknöl (sic!) på den. Den drog den och stannade nedanför landborgen, där som kyrkan nu står. Glömminge kyrka ligger på västra Öland, två socknar söder om Borgholm.

Antecknat i Näsby, Ottenby, den 6 mars 1931 av Lage Nilsson.

Lantbrukaren Klas Andersson i Össby talade om följande bit,
som jag ett par dagar efter jag hörde den i minnet nu åter-
ger.

3112

En förfader till Klas Andersson, som hette Måns Vickström
och som var far till Daniel Månsson i Torp, kom en gång för-
by Dondarör på Gårdby Alvar. Då var trollgubben ute och bjöd
honom att: "Kom till mej i morron kväll, ska du få gröt å
doppa!" Då sa Måns Vickström till honom att om det var så att
han hade mer än han kunde äta så kunde han gömma det. Troll-
gubben tackade för rådet, som han tyckte var bra.

Denna samma bit har jag också hört berättas av en ungarl i
Kvinsgröta, som heter Johansson.

Näsby, Ottenby, den 6 mars 1931

Lage Nilsson.

Össby i Gräsgård sn. Torp i Gårdby sn. Kvinsgröta i Gräsgård
socken.

E. Lund

I Ytterby, Nedra Segerstad i Segerstad socken, hörde jag
häromdagen talas om Mellby Sjörå.

3112

Hon är ett välkänt sjörå, som skall ha visat sig för många vid Mellby.

I Seby skall det också finnas ett betydelsefullt sjörå.

På Landborgen vid Seby spökar det. Det har det alltid jort.

Ovanstående anteckningar är sammanfattningar av berättelser, som jag hörde hos familjen Olof Andersson i Ytterby den 2 mars 1931.

Näsby, Ottenby, den 6 mars 1931

Lage Nilsson

Sländ

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

7

3112

Om en fiskarfamilj, som bodde vid Sjön nerom Torggård för länge sedan, och om sjöråt finns det en märkvärdig berättelse.

Sjöråt hjälpte karlen och han fick alltid mycke sill och fisk. Han skall ha träffat henne ofta. Men kärngen led inte sjöråt. En dag gjorde hon något med sin karl så att sjöråt inte kunde med honom. Då kom sjöråt opp till stället, där de bodde. Kärngen stod i ett hús och kokte lut. Sjöråt gapade i dörkaret, så att hon hade den ena käften oppe vid övra dörposten och den andra nerevid. Det var som om hon hade tänkt att svälja kärngen. Då sjöråt låg där och gapade tog kärngen två (sic!) skopor lut och slog i halsen på henne.

Detta har nämndemannen Herman Olsson i Näsby berättat. Hans föräldrar talade om det ibland.

Näsby den 7 mars 1931

Lage Nilsson.